

sikre, at vurderingsberetningen kan danne forsvarligt grundlag for stiftelsesbeslutningen på den konstituerende generalforsamling, og en tæt tidsmæssig forbindelse mellem vurderingen af særlige, værdifaste aktiver og denne generalforsamling vil derfor ikke i alle tilfælde være afgørende.

De nye vurderingsbestemmelser berører ikke den hidtidige adgang til at overtage en bestående virksomhed på grundlag af en balance, der af praktiske grunde ofte må ligge forud for stiftelsestidspunktet. Kravet i AL § 6, stk. 3, sidste pkt., om en særlig »ikke-forringelseserklæring« er unødvendigt, da de sagkyndiges erklæring i medfør af § 6 a, stk. 1, nr. 4, skal være en vurdering på tidspunktet for beretningens afgivelse. En vurdering af virksomhedens udvikling siden opgørelsestidspunktet for den benyttede overtagelsesbalance skal derfor indgå i de sagkyndiges vurdering og erklæring.

Til § 6 b

I § 6 b foreslås bestemmelser vedrørende de uafhængige sagkyndige vurderingsmænd.

Ifølge direktivets art. 10, stk. 1, skal vurdering ske ved én eller flere af selskabet uafhængige sagkyndige, der udpeges eller godkendes af en administrativ eller retslig myndighed. Disse sagkyndige kan i henhold til de enkelte medlemsstaters lovgivning være såvel fysiske som juridiske personer og selskaber.

Ifølge direktivets art. 10, stk. 1, er vurderingsmændenes specielle habilitet beskrevet som »af selskabet uafhængige«. Retsplejeloven benytter i § 60 vendingen: »(ikke) interesseret«. Det foreslås, at det mere generelle habilitetsbegreb »uvildig« anvendes, idet vurderingsmændenes habilitet ikke alene bør bedømmes i forhold til selskabet.

Dansk aktieselskabslovgivning har ikke hidtil stillet krav om en sagkyndig vurdering. Direktivets krav om »sagkyndighed« medfører, at en vurdering foretaget af en revisor, eventuelt selskabets egen, ikke altid kan anses for tilstrækkelig. Dette udelukker naturligvis ikke, at revisorer, herunder selskabets egen, kan virke som sagkyndige vurderingsmænd, hvor almindelig regnskabskyndighed og kendskab til virksomheden er et tilstrækkeligt grundlag for at afgive en udtalelse om indskuddets værdi, f.eks. værdien af en bestående virksomhed, der ikke indeholder aktiver, som kræver særlig, sagkyndig vurdering, jfr. forslaget § 6 a, stk. 2. Som vurderingsmænd kan virke personer, der kan optræde som fagkyndige tillidsmænd ved akkordforhandlinger. Andre sagkyndige kan i hvert enkelt

tilfælde udpeges af skifteretten til at foretage vurderingerne.

Det påhviler vurderingsmanden at afgøre, om han har den fornødne sagkundskab til at tage stilling til samtlige vurderingsproblemer, der opstår i forbindelse med udarbejdelse af vurderingsberetningen. I modsat fald må han anmode om, at der medvirker yderligere en vurderingsmand.

En vurderingsmand er efter § 141, stk. 1, som foreslås ændret ved nr. 67, ansvarlig for, at hans vurdering er forsvarlig. Efter forslaget nr. 84 om ændring af § 160 kan vurderingsmændene også ifalde strafansvar, såfremt de ubeføjet røber, hvad de under udøvelsen af deres hverv har fået kundskab om.

Stk. 2 gør de for revisorer gældende habilitetsregler m.m. anvendelige for vurderingsmænd. I det omfang bopæls- eller hjemstedskrav strider mod De europæiske Fællesskabers regler, kan kravene dog fraviges med hjemmel i AL § 176, stk. 1, der efter forslaget nr. 87 nu henviser til § 6 b.

Stk. 3 bestemmer i lighed med, hvad der gælder for revisorer i AL § 89, at vurderingsmændene skal have adgang til at foretage de undersøgelser, de finder nødvendige, og at de skal have de oplysninger og den bistand, som de anser for nødvendig for udøvelsen af deres hverv.

Til § 6 c

Direktivets art. 11 foreskriver, at der foretages en vurdering efter samme regler som foreskrevet i art. 10 om apportindskud, dersom selskabet inden for en periode af mindst to år efter stiftelsen erhverver et formuegode fra en af stifterne for et vederlag svarende til mindst en tiendedel af selskabets aktiekapital. Sådanne erhvervelser skal godkendes af generalforsamlingen.

AL indeholder ingen regler om vurdering af efterfølgende erhvervelser fra stiftere eller andre. Det fremgår dog af ALs forarbejder, at oplysningspligten i henhold til § 6 består, selvom overtagelsen sker efter stiftelsen, hvis overtagelsen var aftalt eller forudsat ved selve stiftelsen.

Kravet i art. 11 om vurdering og oplysning er optaget i den foreslåede § 6 c.

Bestemmelsen i § 6 c omfatter også erhvervelser mod andet vederlag end aktier.

Det foreslås, at toårs-fristen løber fra datoen for stiftelsesoverenskomstens oprettelse og indtil to år efter, at selskabet er registreret.

Medlemsstaterne kan ifølge direktivets art. 11, stk. 1, 2. afsnit, i deres lovgivning tillige kræve vurderingsberetning og godkendelse af generalfor-